Sitsi rättinud, jüdi paelad;
See on ta felge silma weesi.

÷

4. Mis mina hoolin öiskades?
Ja kardan kõrtsis karjudes,
Minu oma jüm ei ole;
Minu kaasa jüm ei kasva.
Minu oma omas kõlas,
Oma otsa peretes;
Kus on õlest õue aid,
Kanepistа raju roogu.
Sirgub sääl kui sinepi,
Ja kasvab sääl kui kanepi,
Õitseb sääl kui heinpilli,
Ja pideneb kui pilliroogu.

÷

5. Mina aga laulan laksub metsa,
Heidan keelta helgib metsa;
Kui ma kõnelen kõliseb metsa.
Ma laulan merid murule,

Mere ääred heinamaaksa,
Mere aga põhja põllumaaksa,
Mere liiva linamaaks,
Mere kivid killingurs,
Mere kaljud kallingurs.

÷

6. Kes kuuleb minu nüüd laulawad,
See arwab joobnud olewad!
Olut põle saanud huulele,
Ei musta mõetu meelele,
Porsa käba kelele —
Mina aga öiskan õlleta;
Karjun ilma kaljata,
Keerun kuiwata weeta,
Laulgem laulud lühiseb,
Siis saame seemed sagedad.

÷

7. Olen ma käinud,
Olen ma näinud; —
Seda imet pole ma näinud,
Mis ma täna täsa (jüm) näinud.
Mehed olid toas, tuudid jalgas;
Naesed kojas kooqud kaelas;
Sead olid õues aukumas,
Koerad olid kopliš tõngumas,
Lammas läinud laudile munele,
Kana teinud karjik talled,
Lehm tegi leppu pätsu,
Hobune oopat wasika.

÷